

[Handelsministeren.]

maa anse det for umuligt at faa en Regel som den af Mindretallet foreslaaede til at passe paa alle de mange forskellige Forhold, der kan blive bestemmende for Fastsættelsen af Honorarer til Likvidatorer i saadanne Selskaber.

Med Hensyn til det socialdemokratiske Mindretals Forslag til Ændring af Straffebestemmelserne — det er Ændringsforslagene Nr. 56—59 — vil jeg gerne bemærke, at jeg maa anse de af mig foreslaaede Straffesatser som værende passende og rimelige. Specielt vil jeg med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 58, hvorved der foreslaas indført en Regel om, at den ved Overtrædelse af Forbudet mod Direktørers Deltagelse i Spekulationsforretninger vedrørende deres respektive Selskabers Aktier indvundne Fortjeneste skal indbetales til Statskassen, bemærke, at jeg i og for sig godt kan sympatisere med en saadan Regel, men jeg tror, den er umulig at gennemføre, idet det vil blive alt for vanskeligt for Domstolene at skulle skønne over, hvad der maatte hidrøre fra Fortjeneste ved Spekulationsforretninger, og hvad der maatte være ikke-lovstridig Fortjeneste, legitim Fortjeneste; den Grænse, som skal drages i saa Henseende, tror jeg ikke vil være let at drage i Praksis.

Jeg skal hermed anbefale de af Udvalget og Flertallet stillede Ændringsforslag og fraraade Vedtagelsen af de af Mindretallene stillede Ændringsforslag.

Ordføreren (Bækegaard): Jeg skal naturligvis ikke komme ind paa alle de Mindretalsforslag, som jeg undlod at omtale før, idet den højtærede Minister jo nu har omtalt dem og begrundet, hvorfor han ikke kan tiltræde dem; jeg kan vel i Korthed sige, at de samme Grunde er til Stede for, at Udvalgets Flertal ikke har kunnet tiltræde dem.

Der er dog ganske enkelte Bemærkninger, jeg ønsker at gøre. Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) beklagede sig noget over, at der var taget saa lidt Hensyn til den Kritik, det ærede Medlem rejste under Lovforslagets første Behandling. Ja, det er, ligesom man tager det, thi man kan jo ogsaa fremsætte en Kritik paa en saadan Maade, at den egentlig ikke er beregnet paa, at der skal tages Hensyn til den. Jeg vil ikke dermed sige, at det er Tilfældet her, men jeg har i nogen Maade det Indtryk — det havde jeg ved første Behandling, og det har jeg ogsaa nu —, at det ærede Medlem ligesom lægger Vægt paa at trække Modsætningerne stærkere op, end de i Virkeligheden er. Han omtalte

saaledes indgaaende de Ændringsforslag, der er stillet til § 7, og som gaar ud paa at stryge et Par Sætninger, og det var, som om disse skal betyde en stærk Afsvækkelse af Paragraffen. Jeg kan imidlertid ikke erkende, at de betyder en saadan Afsvækkelse, som det ærede Medlem gerne vil gøre det til. Det samme kunde gælde, naar vi f. Eks. ser paa det store Ændringsforslag, der er stillet til § 42: der er ikke saa stor en Forskel, som man søger at gøre det til.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Ejendomsskyldværdien som Grundlag for Regnskab og Status; det er jo omtalt af den højtærede Minister, for Resten ogsaa af andre Talere, at det kan have en uheldig Side, at den absolut skal være Grundlag for Statusopgørelsen.

I Anledning af den Kritik, som det ærede Medlem har rettet mod § 39 angaaende Beholdningen af egne Aktier, der jo ifølge Forslaget maa være 10 pCt. af Aktiekapitalen, vil jeg gerne henvise til den Stilling, som baade Socialdemokraterne og de Radikale indtog overfor Bankloven, da den var til Behandling i Folketinget i 1925—26. Deres Ordfører, nuværende Medlem af Landstinget, udtalte den Gang, at det var meget rimeligt, at man gik med til en saadan begrænset Beholdning af egne Aktier, og naar man kan finde det rimeligt og betimeligt for Banker, kan det sikkert ogsaa være rimeligt og betimeligt for andre Aktieselskaber.

Med Hensyn til det Ændringsforslag, der er stillet til § 48, har jeg det Indtryk, at det hele er en Strid om Ord. Jeg synes egentlig, at den Fællesmening, som vi efter mit Skøn havde, da vi behandlede Lovforslaget i Udvalget, udtrykkes ganske godt i Lovforslagets Bestemmelse, nemlig ved Ordet „Godkendelse“, idet Godkendelse forudsætter, at Direktørerne i saadanne Tilfælde maa have Bestyrelsens Sanktion. Derimod er jeg ikke saa tilfreds med en Passus i Bemærkningerne til Lovforslaget, hvor der staar, at Bestyrelsen paa Forhaand maa kunne meddele en mere almindelig Godkendelse af saadanne Aftaler. Jeg havde det Indtryk, at man egentlig ikke var utilfreds med Lovforslaget, og jeg havde derfor ikke tænkt mig, at det ærede Medlem vilde opretholde sit Ændringsforslag. Men det gør han altsaa, og jeg maa da fraraade Vedtagelsen af dette Ændringsforslag ligesom de øvrige.

Ser man paa Ændringsforslagene til § 55 og sammenholder dem med enkelte andre, ser det ogsaa ud til, at der er en stor Meningsforskel, men det drejer sig egentlig